З глибоких сутінків лісу
В світанкове сяйво лук
Вривається постать Фавна
Мені для мук.

Між віт він скаче й співає
Для власної тіні сплетінь,
Я ж не знаю, що в нього краще,
Спів, а чи тінь!

Злови мені тінь його, Ловче,
А ти, Соловію, мотив,
Щоб я, божевільний від звуків,
Його не згубив!